

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ कमलपंडानिकमलसमूहान् ॥ ५ ॥ निशानिशंबडुरात्रं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ समन्वयात्संबंधात् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अकृतज्ञत्वे
 प्रभिन्नकरटः प्रांशुः पद्मीविततकुंभकः ॥ सुविषाणो महाकायो मेघगंभीरनिःस्वनः ॥ २ ॥ तं दृष्ट्वा कुंजरं मत्तमायां तंबलगर्वितं ॥ व्याघ्रो हस्तिभया त्रस्तस्तमृषिं शर
 णं ययौ ॥ ३ ॥ ततो नयत्कुंजरत्वं व्याघ्रं तमृषिसत्तमः ॥ महामेघनिभं दृष्ट्वा सर्भीतो ह्यभवद्भजः ॥ ४ ॥ ततः कमलपंडानिशलकीगहनानि च ॥ व्यचरत्समुदायुक्तः प
 द्यरेणुविभूषितः ॥ ५ ॥ कदाचिद्भूममाणस्य हस्तिनः संमुखं तदा ॥ ऋषेस्तस्योदजस्यस्य कालो गच्छन्निशानिशं ॥ ६ ॥ अथाजगाम तं देशं केसरी केसरारुणः ॥
 गिरिकंदरजो भीमः सिंहो नागकुलांतकः ॥ ७ ॥ तं दृष्ट्वा सिंहमायां तं नागः सिंहभयार्दितः ॥ ऋषिं शरणमापेदे वेपमानो भयातुरः ॥ ८ ॥ स ततः सिंहतां नीतो नागे
 द्रो मुनिना तदा ॥ वन्यं नागणयत्सिंहं तुल्यजातिसमन्वयात् ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा च सो भवत्सिंहो वन्योऽभयसमन्वितः ॥ स चाश्रमे वसत्सिंहस्तस्मिन्नेव महावने ॥ १० ॥
 तद्भयात्पशवो नान्येतपो वनसमीपतः ॥ व्यदृश्यंत तदा त्रस्ता जीविता कांक्षिणस्तथा ॥ ११ ॥ कदाचि कालयोगेन सर्वप्राणि विहिंसकः ॥ बलवान्क्षतजाहारो ना
 नासत्त्वभयंकरः ॥ १२ ॥ अष्टपादूर्ध्वनयनः शरभो वनगोचरः ॥ तं सिंहं हंतुमा गच्छन्मुनेस्तस्य निवेशनं ॥ १३ ॥ तं मुनिः शरभं चक्रे बलौकटमरिंदम ॥ ततः स
 शरभो वन्यो मुनेः शरभमग्रतः ॥ १४ ॥ दृष्ट्वा बलिनमत्युग्रं द्रुतं संप्राद्रवद्दनात् ॥ स एव शरभस्थाने संन्यस्तो मुनिना तदा ॥ १५ ॥ मुनेः पार्श्वगतो नित्यं शरभः सुख
 माप्तवान् ॥ ततः शरभसं त्रस्ताः सर्वे मृगगणास्तदा ॥ १६ ॥ दिशः संप्राद्रवन् राजन्भयाज्जीवितकांक्षिणः ॥ शरभोऽप्यतिसंहृष्टो नित्यं प्राणिवधेरतः ॥ १७ ॥ फ
 लमूलाशनं कर्तुं नैच्छत्सपिशिताशनः ॥ ततोरुधिरतर्पणबलिना शरभो न्वितः ॥ १८ ॥ इयेष तं मुनिं हंतुमरुतज्ञः श्वयोनिजः ॥ ततस्तेन तपःशक्त्या विदितो ज्ञान
 चक्षुषा ॥ १९ ॥ विज्ञाय समहा प्राज्ञो मुनिः श्वानं तमुक्तवान् ॥ श्वात्वं द्वीपित्वमापन्नो द्वीपी व्याघ्रत्वमागतः ॥ २० ॥ व्याघ्रान्नागो मदपटुर्नागः सिंहत्वमागतः ॥
 सिंहस्त्वं बलमापन्नो भूयः शरभतां गतः ॥ २१ ॥ मया स्नेहपरीतेन विस्मृष्टो न कुलान्वयः ॥ यस्मादेवमपापं मां पापहिंसितुमिच्छसि ॥ २२ ॥ तस्मात्स्वयोनिमा
 पन्नः श्वैव त्वं हि भविष्यसि ॥ ततो मुनिजनद्वेष्टा दुष्टात्मा प्राकृतोऽबुधः ॥ ऋषिणा शरभः शप्तस्तद्रूपं पुनराप्तवान् ॥ २३ ॥ इति म० शांतिप० रा० श्वर्षिसंवादे सप्त
 दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ७३ ॥

हेतुः श्वयोनिज इति ॥ १९ ॥ २० ॥ मदपटुः प्रवहन्मदः ॥ २१ ॥ विस्मृष्टो विविधेन रूपेण त्वं स्मृष्टः न तु त्वं कुलान्वयः तेन तेन कुले
 नान्वयः संबन्धो यस्य सकुलान्वयस्तादृशस्त्वं न भवसि ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति शांतिप० रा० नै० भारतभाष्ये सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥